
ICSID delavnica v Tojami na Japonskem

Author(s): Andrej ERJAVEC

Source: *Urbani Izziv*, No. 12/13 (junij 1990), pp. 67-69

Published by: Urbanistični inštitut Republike Slovenije

Stable URL: <https://www.jstor.org/stable/44180548>

Accessed: 07-09-2018 11:48 UTC

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <https://about.jstor.org/terms>

This article is licensed under a Attribution 4.0 International (CC BY 4.0). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>.

Urbanistični inštitut Republike Slovenije is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Urbani Izziv*

Andrej ERJAVEC

ICSID delavnica v Tojami na Japonskem

Oktober lani je bila na Japonskem interdesign delavnica na temo Življenje z vodo. Delavnica je sodila v okvir mnogih akcij, ki so jih Japonci organizirali ob svetovni razstavi oblikovanja v Nagoji. Organizacijo in izvedbo je prevzela prefektura Tojajama, naglo razvijajoča se provinca v osrednjem delu Japonske. K sodelovanju je bilo povabljenih 36 oblikovalcev s celega sveta. S kolegico Ino Šuklje sva bila izbrana kot predstavnik Jugoslavije.

Tema delavnice je bila izjemno zanimiva, še posebej ker je Japonska kot otok toliko bolj povezana z vodo. Voda ima kot naravni element ključno vlogo v človekovem življenju, predstavlja zibelko prvih civilizacij, vir energije, komunikacijo in omejitve, vključena je v religije in obredja vseh ljudstev, simbolizira čistost, rojstvo in minljivost hkrati. V prostoru predstavlja glavno privlačnost, kot zrcalo sooblikuje in členi prostor. V vsaki svoji obliki nas fascinira in sprošča.

Tema delavnice je bila razdeljena na tri podteme: uporaba vode, učenje o vodi in uživanje v vodi (Handling Water, Learning from Water, Enjoying Water). Vsako podtemo sta obdelovali dve skupini s po šestimi ljudmi. Zelo zanimivo je bilo sodelovati z oblikovalci iz različnih dežel, čeprav se je na koncu izkazalo, da imamo dokaj podobna stališča in metode. Izjema so bili Japonci, katerih pristop in način dela sta nasprotna našemu. Tujci smo bili bolj ali manj kreativni posamezniki, ki smo skušali soočiti svoje ideje. Japoncem je skupinsko delo veliko bližje, njim je resnično bistvena le skupina, kjer spoštujemo hierarhijo - odločilno besedo ima starjši ne glede na njegove sposobnosti.

Posebno poglavje je oprema, ki so nam jo dali na voljo organizatorji; kar nekaj stvari sem sploh videl prvič. Poleg računalnika in črno-

belega fotokopirnega stroja smo imeli na voljo tudi odličen barvni kseroks.

Skupina, v kateri sem sodeloval, si je izbrala za svojo temo vodo v mestu. V okviru te teme je nastalo nekaj skupnih in nekaj individualnih projektov. Skupaj smo oblikovali sistem modulov, iz katerih je mogoče sestaviti umetno vodno strugo ali fontano. Sam pa sem izdelal še predlog vodnega gledališča, fontane in projekt za Ginzo, najbolj znano ulico v Tokiu. Tudi v ostalih skupinah so nastajale različne ideje in predlogi; med bolj zanimive sodi čistilna naprava za vodo, ki je hkrati tudi zanimiv objekt v prostoru, vodna tehnica, vodna ura in serija igrač, ki otroka v igri seznanijo z lastnostmi vode. Najbolj kompleksen projekt je izdelala skupina, v kateri je sodelovala tudi Ina Šuklje, krajinska arhitektka in druga predstavnik iz Slovenije. To je bil projekt vodnega parka, ki je vključeval vse podteme delavnice in nekaj dodatnih programov, tako da je vsak predstavljal zaključno enoto, ki se je hkrati prepletala z drugimi.

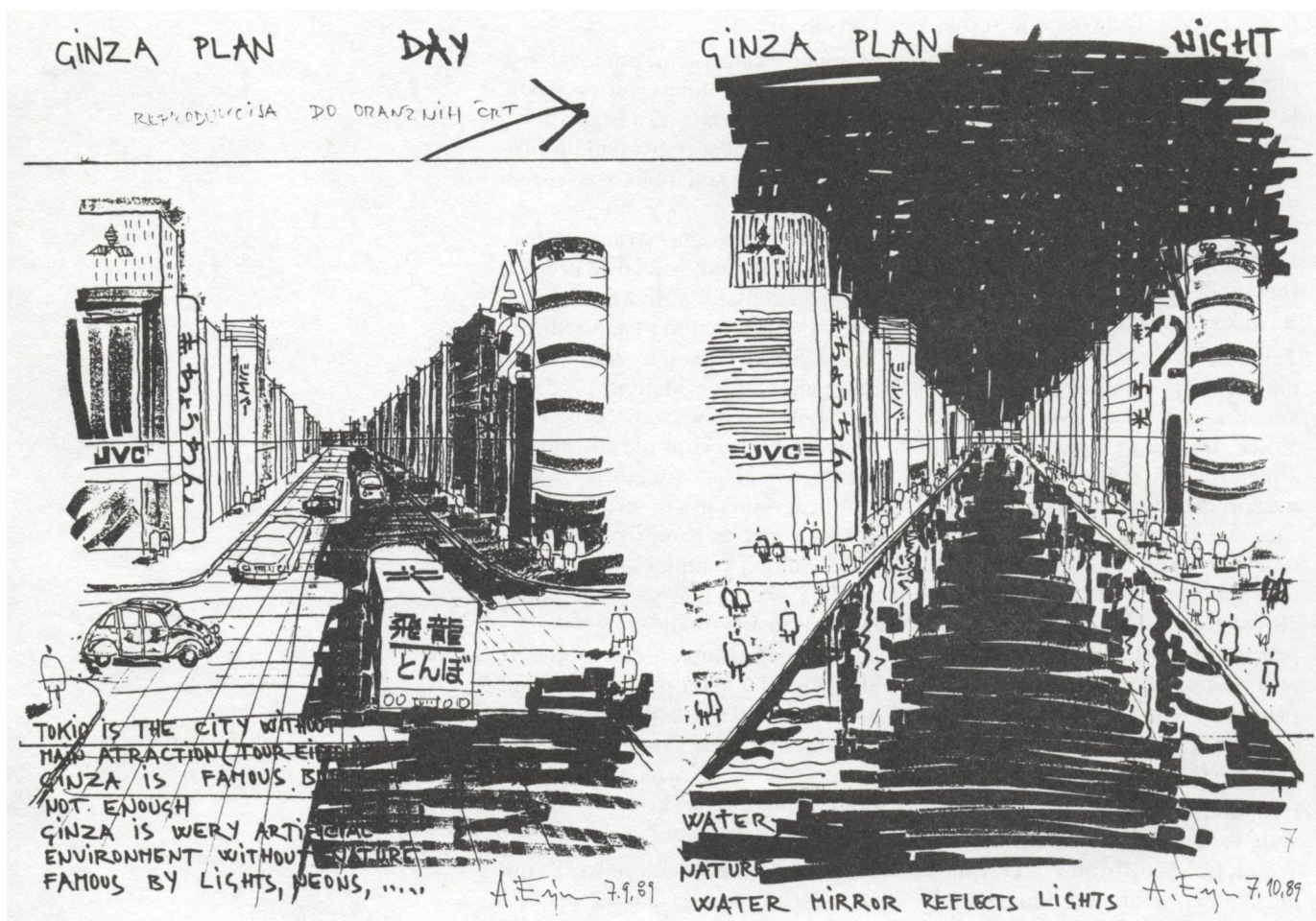
Med delom smo imeli nekaj javnih predstavitev, predavanj in razstav, na koncu pa smo dela predstavili tudi v okviru svetovne razstave oblikovanja v Nagoji, kamor so nas organizatorji prepeljali po zaključku delavnice.

Projekt Ginza

Tokio, eno najbolj znanih svetovnih mest, nima svojega simbola, svoje glavne značilnosti. Za Pariz je to Eifflov stolp, za Ženevo jezero z vodometom, za New York Manhattan. V Tokiu bi to lahko bila Ginza. Ulica, polna neonskih napisov, znakov, luči, svetlečih se izložb, ima svoj čar, vendar sama po sebi vseeno ni dovolj atraktivna. Če bi prilagodili

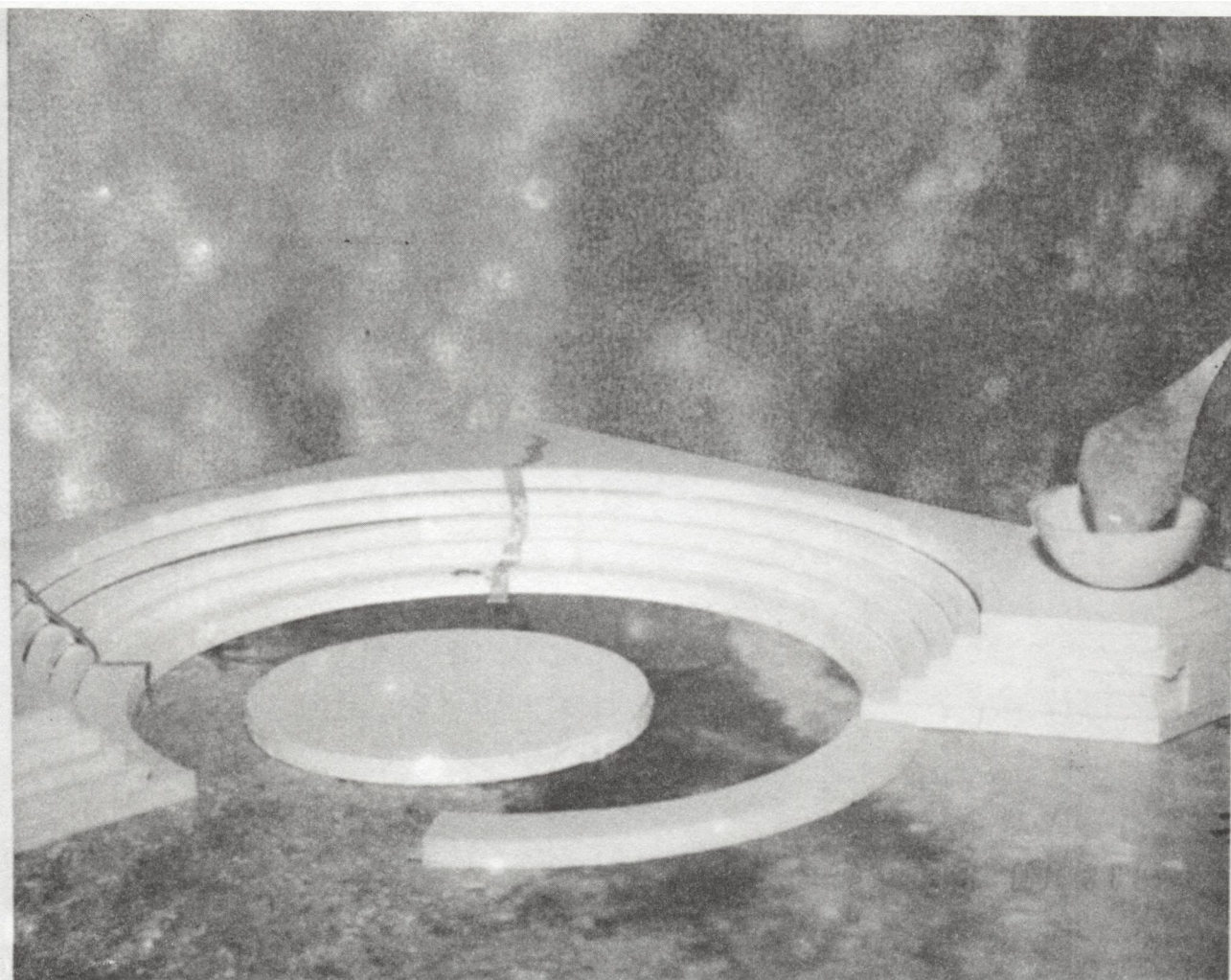
tlak ceste in odvodnjavanje, bi lahko cestišče na Ginzi ob večerih postalo veliko vodno zrcalo. Ob devetih zvečer se promet preusmeri v sosednje ulice in po Ginzi se pojavijo fontane, ki bi že same po sebi postale zanimivost; 10 do 15 cm vode bi pričaralo pravljico s svetlobnimi

odsevi in atmosfero, ki jo omogoča samo voda. Čisti simbol naravnega v kontrastu z japonsko ulico visoke tehnologije bi pomagal ustvariti nov urbani ambient z dovolj močno identiteto, da postane središče in simbol Tokia.

Projekt vodnega gledališča

Predlog predstavlja gledališče na morski obali. Odpira se na morje, tako kot so se grška gledališča odpirala v krajino. Oder je plavajoča krožna ploskev, dopolnjena še z nekaj radialnimi segmenti, ki se lahko premikajo in kombinirajo v poljubnih oblikah. Voda omogoča različne dramatične učinke, vodne curke, kaskade, vodne zavese, na katere lahko projiciramo slike, v njej lahko stvari izginjajo in se iz nje pojavljajo. Koncept gledališča se navezuje na mnoge rituale v zgodovini, ki so bili tesno povezani z vodo.

Projekt vodnega igrišča

Za razliko od navadnih vodnjakov in fontan v mestih je vodno igrišče zasnovano tako, da omogoča ljudem, predvsem otrokom, aktivnejšo vlogo. S pritiskom na posamezni modul se voda preliva, pojavljajo se curki in posamezni moduli izginjajo. Namesto običajne fontane lahko opazujemo spreminjajoče se vodne oblike in igro otrok.

Andrej Erjavec, dipl. inž. arh.

